

лы, ѿтз най хѣбавыте. Прослѣвили го сичките, и мѣ се поклонили като достѣинз царь. Най послѣ благословиъз го Пророкъ Іеремій, и го ѿставилз да си ѿтїде.

АЛЕКСАНДРЪ ѲТИВА НА ЕГУПЕТЪ И СЕ РАЗБОЛѢВА.

Ѳтз тамо станалз Алексѣандръ, и ѿтишалз на Егупетъ: Ѡ Егуптаните като го видѣли, и злѣзли да го бѣатз, но не смѣили, и вѣрналисе надѣри. Алексѣандръ забиколїлъ крѣпостьта, и билсе силно ѿный дѣнь, но неможїлъ да ѣ ѿбладѣе. Тамо близѣ имало едно влѣто [гїблз] много стѣдено. Алексѣандръ ѿтз горѣщината солнечна ѿтишалз да се оукѣпи тамо: и като се оукѣпалз фанала го настїнка до тѣлкова, гдѣто падналз въ болѣсть.

ЛУКѢВИЦИНА ЕГУПЕТСКА.

Това като видѣла войската мѣ, паднала въ голѣмз кахѣрз, мѣсль и стрѣхз, но Егуптаните направили една лѣкѣвина. Написали едно писмо скрѣшомз, и го пратили на Алексѣандра, коѣто дѣмало: царь Алексѣандре, лѣкарятз си [хекїменятз] Фїліппа [защѣ така мѣ былѣ името] до го некрѣвашз, защѣ съ бѣлїята [илѣчите] си ще те оубїе, понеже неги ѣ вѣренз. Написали и дрѣго писмо на лѣкарятз така: лѣкарьо, ако оубїешз Алексѣандра